

Mednarodna konferenca

**NA SLEDEH
SKUPNEGA**

**FENOMENOLOGIJA DRUŽBENOSTI
V SREDNJI IN VZHODNI EVROPI**

30.–31. maj, 2024

City Hotel, Dalmatinova ulica 15
Ljubljana, Slovenija

POVZETKI

Mednarodna konferenca

**NA SLEDEH
SKUPNEGA
FENOMENOLOGIJA DRUŽBENOSTI
V SREDNJI IN VZHODNI EVROPI**

Andrej Božič (*Ur.*)

POVZETKI

Ljubljana 2024

Inštitut Nove revije, zavod za humanistiko, organizira konferenco v okviru raziskovalnega programa *Humanistika in smisel humanosti v vidikih zgodovinskosti in sodobnosti* (P6-0341), raziskovalnega projekta *Hermenevtični problem razumevanja človeške eksistence in koeksistence v epohi nihilizma* (J7-4631) in infrastrukturnega programa *Centra za promocijo humanistike* (I0-0036), ki jih financira Javna agencija za znanstvenoraziskovalno in inovacijsko dejavnost Republike Slovenije (ARIS).

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

165.62:316(4)(082)

ON the traces of togetherness : phenomenology of sociality in Central and Eastern Europe (konferenca) (2024 ; Ljubljana)

On the traces of togetherness : phenomenology of sociality in Central and Eastern Europe : abstracts : international conference : [May 30-31, 2024 : City Hotel, Dalmatinova ulica 15, Ljubljana, Slovenia] / Andrej Božič (ed.). - Ljubljana : Inštitut Nove revije, zavod za humanistiko, 2024

Vsebuje tudi besedilo v slov., tiskano v obratni smeri: Na sledih skupnega : fenomenologija družbenosti v Srednji in Vzhodni Evropi : povzetki : mednarodna konferenca

ISBN 978-961-7014-42-6

COBISS.SI-ID 196115459

KAZALO

PROGRAM KONFERENCE	4
---------------------------	---

PROGRAMSKI ZARIS

Na sledih skupnega. Fenomenologija družbenosti v Srednji in Vzhodni Evropi	8
---	---

POVZETKI

Andrej Božič	10
Cristian Ciocan	11
Manca Erzetič	12
Dean Komel	13
Witold Płotka	14
Dragan Prole	15
Marco Russo	16
Luka Trebežnik	17
Uldis Vēgners	18
Jaroslava Vydrová	19

PROGRAM KONFERENCE

ČETRTEK, 30. MAJ, 2024

13.00 *Kosilo*

15.00–15.30 **Otvoritev konference**

Tomaž Zalaznik (INR)

Cristian Ciocan (CEESP)

Andrej Božič (INR)

15.30–17.00 **Predavanja**

Witold Płotka

4

**Phenomenology and Community. Reimagining the
Phenomenological Movement**

*Fenomenologija in skupnostnost. Preosmislitev fenomenološkega
gibanja*

Jaroslava Vydrová

Phenomenology in Central Europe and Action Art

Fenomenologija v Srednji Evropi in akcijska umetnost

Dean Komel

Philosophy, the Humanities, and Social Criticism in Slovenia

Filozofija, humanistika in družbena kritika v Sloveniji

17.00–17.30 *Premor za kavo*

17.30–19.00 **Predavanja**

Uldis Vēgners

From Objectification to Re-Subjectification. The Embodied Perspective on Autonomy in Vaccine Hesitancy

Od objektivizacije do re-subjektivizacije. Utešajski pogled na avtonomijo pri nasprotovanju cepljenju

Luka Trebežnik

Communal Existence and the Sacred

Skupna eksistenca in sveto

Dragan Prole

Community Ending Phenomenologically Explained

Konec skupnosti, fenomenološko razjasnjen

19.30 *Večerja*

PETEK, 31. MAJ, 2024

13.00 *Kosilo*

15.00–16.00 **Predavanja**

Cristian Ciocan

Testimony as a Trace of Togetherness

Pričanje kot sled skupnosti

Manca Erzetič

**Testimony in the Epic Narrative and Its Importance for
Understanding the Human Coexistence. On the Epic Poem *The
Doors of No Return* (2015–2017) by Boris A. Novak**

6

*Pričevanje v epski pripovedi in njen pomen za razumevanje
človeškega sobivanja. Ob epski pesnitvi Borisa A. Novaka *Vrata
nepovrata* (2015–2017)*

16.00–16.30 *Premor za kavo*

16.30–17.30 **Predavanja**

Marco Russo

**A Broad-Minded Way of Thinking. Cosmological Perspectives
in Kantian Cosmopolitanism**

*Širokosrčen način mišljenja. Kozmološke perspektive kantovskega
kozmpolitizma*

Andrej Božič

The Inter-Vocality of the Social

Medglasje družbenega

7

17.30-18.00 *Premor za kavo*

18.00–19.30 **Zaključna diskusija**

**PHENOMENOLOGY IN CENTRAL AND EASTERN EUROPE TODAY
[FENOMENOLOGIJA V SREDNJI IN VZHODNI EVROPI DANES]**

Predstavitev monografije:

Andrej Božič (*Ur.*)

Thinking Togetherness. Phenomenology and Sociality

(Ljubljana: Inštitut Nove revije, zavod za humanistiko, 2023.)

20.00 *Večerja*

PROGRAMSKI ZARIS

NA SLEDEH SKUPNEGA

FENOMENOLOGIJA DRUŽBENOSTI V SREDNJI IN VZHODNI EVROPI

Ob objavi znanstvene monografije z naslovom *Thinking Togetherness. Phenomenology and Sociality* [Misliti skupnost. Fenomenologija in družbenost] (ur. A. Božič), ki predstavlja obsežen kolektivni dosežek, znotraj katerega 32 strokovnjakov iz različnih držav interpretira mnogotere poglavitne vidike fenomenološkega pristopa k vprašanju družbene dimenzije človeške koeksistence v svetu, Inštitut Nove revije, zavod za humanistiko, organizira mednarodno konferenco, posvečeno osvetljevanju fenomenologije družbenosti v Srednji in Vzhodni Evropi.

8

Od svojega začetka ob zori 20. stoletja se je fenomenologija razvila v eno izmed osrednjih in živahnih filozofskih gibanj, ki kot bistven sestavni del obsega tudi razmišljanje o družbenosti. Temeljna prizadevanja E. Husserla so vztrajno nadaljevali in dodatno razširjali njegovi učenci in njihovi nasledniki. Če Husserlova teorija intersubjektivnosti označuje osrčje – in hkrati križpotje, na katerem se poti shajajo ali razhajajo – fenomenoloških razglabljanj o problematiki družbenega, so jo njeni dediči, med katerimi je mogoče naštetih obilico samostojnih mislecev, kakršni so bili M. Heidegger, E. Fink, G. Walther, A. Schütz, H. Arendt in drugi, pogostokrat osvetljevali s kritično refleksijo. Z naporu slednjih je fenomenološka misel kmalu postopoma pričela pomembno vplivati tudi znotraj filozofskih krogov v deželah Srednje in Vzhodne Evrope, kjer si je, vsaj do določene mere, našla spoštovano akademsko domovanje. Danes skuša predvsem Srednje- in vzhodnoevropsko združenje za fenomenologijo (CEESP) s svojimi dejavnostmi strokovnjake s področja fenomenologije povezovati v sodelujočo skupnost. V letu 2021 je Inštitut Nove revije, zavod za humanistiko, organiziral letno srečanje CEESP kot spletni dogodek: težiščna tematizacija razmerja med fenomenologijo in družbenostjo tvori osnovo knjige *Thinking Togetherness*.

Mednarodna konferenca, na kateri bodo s prispevki sodelovali predstavniki in dejavni člani CEESP, želi ponuditi priložnost tako, na eni strani, za spodbujanje korenite razgrnitve nadaljnjih pogledov na doslejšnje fenomenološke konceptualizacije družbenega kot, na drugi strani, za razprostiranje podrobnega védenja glede večplastnosti njihovih resonanc znotraj zgodovinskega in sodobnega razvoja filozofije v Srednji in Vzhodni Evropi. Če teoretska kontemplacija o problemih družbenosti zavzema določilno mesto znotraj fenomenologije, jo je zaradi – marsikdaj paradoksalno nasprotujočih si – angažmajev obenem vodila, kakor pričajo številne (profesionalne in privatne) usode gibanju pripadajočih osebnosti, do odločilnih spoprijemov s praktičnim udejanjanjem družbenosti: fenomenološko mišljenje je, kot človeštvo *sámo*, moralo – in vedno mora? – prestajati posledice katastrofalnih kataklizem in turbulentnih perturbacij 20. stoletja.

Medtem ko v prvi četrtini 21. stoletja fenomenologija – tako na globalni kakor vse-evropski ravni – poseduje (bolj ali manj) konsolidiran (in – manj ali bolj – cenjen) položaj znotraj (zgolj?) domnevno avtonomne, samozadostne sfere akademskega sveta (humanistike), izzivi heterogenih – vojnih in zdravstvenih, ekoloških in ekonomskih – kriz, s katerimi se danes sooča človeštvo, morda, spet, zahtevajo (nov? prenovljen?) razmislek o vprašanju, kaj so-konstituira človeka kot družbeno bitje, kot bitje skup(nost)nosti. Kako lahko fenomenološka filozofija, tudi v Srednji in Vzhodni Evropi, plodno prispeva k razgovoru o sledih (izvornega izkustva? bazične evidence?) med-človeške vmesnosti znotraj dandanašnje družbe? Kako bo – in ali sploh je? – *ona sama* pripravljena, kako smo – in ali sploh bomo? – *mi sami* pripravljene odgovoriti?

Andrej Božič

MEDGLASJE DRUŽBENEGA

Predstavitev skuša – na uvajalen, pripravljalen način – orisati smiselno pomembnost glasu kot ene izmed temeljnih razsežnosti človekovega, človeškega prebivanja v svetu za konstitucijo družbenosti, znotraj nje same. Fenomena glasovnosti, oglasovljenja, ni mogoče obravnavati samo v njegovi originarni verbalnosti, temveč sam, natanko kot takšen, privzema tudi mnogostranske figurativne pomene, ki obenem obsegajo vidik političnega. Kako – in ali sploh – medsebojno sprepletanje glasov znotraj med-osebnega srečanja z drugim, kakršno hkrati tisto lástno neogibno pre-kliče kot neko drug(ačn)o drugo, dejavno so-deluje pri izkustvu družbenega, njegove »vezi«? Kako – in ali sploh – se, znotraj pogojev in okoliščin sodobnega, tehno-znanstveno trans-formiranega sveta, pusti slišati danes?

10

Dr. **Andrej Božič** je raziskovalec na Inštitutu Nove revije, zavodu za humanistiko (Ljubljana, Slovenija). Je tudi tajnik Srednje- in vzhodnoevropskega združenja za fenomenologijo (CEESP).

andrej.bozic@institut-nr.si

PRIČANJE KOT SLED SKUPNOSTI

V predavanju bom fenomen skupnosti raziskal na podlagi ene izmed njegovih možnih sledi, in sicer pričanja. Pričevanje je zgolj zadnja faza obsežnejšega fenomena, ki ga lahko razumemo kot proces prehajanja skozi različne strukturne momente: postati-priča kot pričevanjska prisotnost spričo vznemirjajočega dogodka, premlevanje sebstva v odnosu do samega sebe in samo-afirmacijo pričevanjskega govora pred drugimi. Subjekt se kot priča ustanovi in pasivno prestaja takšno ustanovitev, ki radikalno modificira njegov način biti. Odtrgano od raztresenosti, kakršna je značilna za vsakdanje skrbi, sebstvo sebe odkrije kot razločeno od skupnega sveta, lebdi med že izgubljenim »skupnim svetom« (*Mitwelt*) in še ne najdenim lastnim svetom (*Selbstwelt*). Preden lahko pričuje pred drugimi, mora priča predvsem pričevati *sebi* o dogodku, ki ga je prestala, in tako najprej vstopiti v proto-dialog s sabo. V fazi premlevanja je odnos do drugih privativno zaznamovan s samotnostjo, saj lahko srečanje z drugimi poteka samo v naslednji fazi izkustva, ko slednje preide od premlevanja do diskurza. V zadnji fazi samo-projeksija priče spričo drugih razpre možnost re-konstitucije skupnega sveta, morebitne nove »skupnosti«, sveta, kakršnemu priča spet lahko pripada.

11

Prof. Dr. **Cristian Ciocan** je član Doktorske šole za filozofijo Univerze v Bukarešti in višji znanstveni raziskovalec na Inštitutu za humanistične raziskave Univerze v Bukarešti (Bukarešta, Romunija). Je tudi predsednik Srednje- in vzhodnoevropskega združenja za fenomenologijo (CEESP).

**PRIČEVANJE V EPSKI PRIPOVEDI IN NJEN POMEN ZA RAZUMEVANJE
ČLOVEŠKEGA SOBIVANJA**

OB EPSKI PESNITVI BORISA A. NOVAKA *VRATA NEPOVRATA* (2015–2017)

12 Predavanje se izhodiščno navezuje na članek »The Hermeneutics of Testimony in the Context of Social Mediation«, objavljen v monografiji *Thinking Togetherness. Phenomenology and Sociality* (ur. A. Božič), v katerem obravnavam problematiko konceptualizacije pričevanja znotraj njegovega družbenega konteksta. Prispevek se osredotoča na poseben primer pričevanja v epski pripovedi, pri čemer se zlasti nanaša na nedavno izdano epsko pesnitev *Vrata nepovrata* (trilogija; 2015–2017) slovenskega pesnika, dramatika, profesorja primerjalne književnosti, urednika, večletnega predsednika Mirovnega komiteja pri Mednarodnem PEN, družbenega aktivista in člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti Borisa A. Novaka. Ključna predpostavka obravnave skuša pokazati, da epska pripovedna struktura izkazuje posebno veljavo za konstitucijo skupnosti, kar je verjetno tudi ključni razlog, da se je Novak poslužil v svojem poskusu zgodovinske, kulturne, družbene in družinske rekonstrukcije človeškega sobivanja, ki so ga oblikovale zgodovinske razmere 20. stoletja. V zaključku bom predstavila tako ključne poetološke in hermenevtične vidike pričevanja, ki jih izkazuje epska pesnitev, kakor tudi njene etično-socialne implikacije.

Doc. dr. **Manca Erzetič** je raziskovalka na Inštitutu Nove Revije, zavodu za humanistiko (Ljubljana, Slovenija), in profesorica na Fakulteti za slovenske in mednarodne študije Nove univerze (Ljubljana, Slovenija).

FILOZOFIJA, HUMANISTIKA IN DRUŽBENA KRITIKA V SLOVENIJI

V obdobju treh desetletij, odkar je Slovenija postala samostojna država, medtem pa tudi polnopravna članica Evropske unije, se je odvilo intenzivno prestrukturiranje političnega, gospodarskega, socialnega, pravnega, kulturnega, izobraževalnega, znanstvenega in medijskega področja, ki so ga pospremili številni spopadi interesov, dirigirani iz različnih vplivnih centrov družbene moči. To je dodobra opredelilo tudi vzpostavljanje intelektualne diskusije, ki sicer naj ne bi nastopala v službi posameznih interesov, temveč prispevala k osmislitvi družbenih procesov po »koncu ideologij«. Kaj vsled tega še preostaja kot »ideja«, »duh«, »forma«, »svoboda«, »pravičnost«, »smisel« ter kot izraženi *inter-esse* človekovega bivanja in sobivanja, so nedvomno vprašanja, ki so to diskusijo zaznamovala tako v njenih horizontih kot perspektivah.

13

Prof. dr. **Dean Komel** je profesor na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani (Ljubljana, Slovenija) in vodja raziskovalnih dejavnosti na Inštitutu Nove revije, zavodu za humanistiko (Ljubljana, Slovenija).

dean.komel@guest.arnes.si

Witold Płotka

FENOMENOLOGIJA IN SKUPNOSTNOST

PREOSMISLITEV FENOMENOLOŠKEGA GIBANJA

14 Članek zadeva metafilozofsko problematiko, tj. vprašanje o tem, kako naj bi razumeli nekatere temeljne značilnosti fenomenološkega gibanja. Poskusim pokazati, kako znotraj fenomenologije Edmunda Husserla obstaja pomenljiva napetost med pozivanjem k rigoroznemu raziskovanju in prepričanjem, da smo, kot človeška bitja, zmotljivi. Natanko zato moramo premagati omejitve individualnih, privilegiranih izkustev in obravnavati rezultate, kakršne dosegamo s skupnostnim prizadevanjem, ki opredeljuje fenomenološko gibanje kot celoto. Članek želi naznačiti, da je potrebno preseči oposamljeno perspektivo. Pri tem se ne nanašam samo na Husserla, temveč tudi na Eugena Finka. Obenem se dotaknem idej *philosophie perennis* in so-filozofiranja. Nadaljnji smoter prispevka je kontekstualizacija koncepta fenomenološkega gibanja v okvirih Srednje in Vzhodne Evrope.

Doc. dr. **Witold Płotka** je predavatelj na Inštitutu za filozofijo Univerze kardinala Stefana Wyszyńskiego v Varšavi (Varšava, Poljska). Je nekdanji predsednik Srednje- in vzhodnoevropskega združenja za fenomenologijo (CEESP).

witoldplotka@gmail.com

Dragan Prole

KONEC SKUPNOSTI, FENOMENOLOŠKO RAZJASNJEN

Poslednja izmed različnih možnosti skupnostne eksistence napotuje na negacijo, na prekinitvev skupnega. S tem ne želimo reči, da prenehanje skupnost konstituira njeno bistvo, temveč da je bistva skupnosti fenomenološko ne moremo dojeti, če ne upoštevamo takšne poslednje možnosti. Način in značaj razpada skupnosti nam vsekakor priskrbita zgovorno pričevanje o posebni obliki skupnosti onkraj zgolj naravne eksistence znotraj nje. Medtem ko naravna naravnost, na eni strani, predpostavlja eksistenco določene oblike skupnosti in jo jemlje kot samoumevno, fenomenološka obravnava razdiralnih groženj skupnosti, na drugi strani, prinaša mnogotere rezultate.

Prof. dr. **Dragan Prole** je profesor na Filozofski fakulteti Univerze v Novem Sadu (Novi Sad, Srbija).

proledragan@ff.uns.ac.rs

ŠIROKOSRČEN NAČIN MIŠLJENJA

KOZMOLOŠKE PERSPEKTIVE KANTOVSKEGA KOZMOPOLITIZMA

Kantovski kozmopolitizem – ideja miroljubne univerzalne družbe – je navadno obravnavan predvsem na etično-političen način. Pokazati želim, da ima kozmopolitizem kozmološko ozadje. Prednost tovrstnega branja leži v tem, da večjo težo pripisuje ideji sveta: zemlji, nebu in človeški zgodovini, ki jih dojema znotraj kompleksne enotnosti. Na tem temelju lahko celo predpostavljamo, da zemlja postane subjekt moralne dolžnosti. V prvem delu naznačim, kako Kant dekonstruira tradicionalno idejo kozmosa tako, da jo nadomesti z zamisljivo *sveta v nastajanju*. Potem pokažem, da je antropološko-pragmatični svet zemlja kot geo-zgodovinska resničnost človeške prakse. Na takšni osnovi je mogoče razviti kozmopolitski projekt kot poskus namernega preseganja dvojnosti med fenomenalnim in noumenalnim, ki zemljo umešča v širši univerzum. Z namenom, da bi poudaril prehod od faktičnega sveta (skupka delov) do sveta kot univerzalne skupnosti (koordinirane celote delov). Nazadnje zarišem, kako je mogoče v kozmološkem smislu interpretirati izvorni teološki in teleološki okvir takšnega prehoda: božje smotrnostno urejeno kraljestvo bi lahko razumeli kot svet sam, ki postane poslednji kozmopolitski subjekt političnih projektov in etičnih dolžnosti.

Izr. prof. dr. **Marco Russo** je predavatelj na Oddelku za vede o kulturni dediščini Univerze v Salernu (Salerno, Italija).

SKUPNA EKSISTENCA IN SVETO

Danes, ko opažamo, da je spričo nebrzdanih individualističnih ideologij skupnostna perspektiva življenja v globoki krizi, se moramo posvetiti najbolj temeljnemu pogojem našega obstoja, ki je bistveno zaznamovan s skupnostnostjo. Vsak vznik sveta ali smisla je skupen, pravi Jean-Luc Nancy, s tem pa strnjeno poda svojo »banalno fenomenologijo«, ki temelji na osnovnem dejstvu, da ni nikakršnega smisla, ki ne bi bil vselej že deljen – vsaka pojavnost je torej že v osnovi sopojavnost. V tem oziru je treba izpostaviti dvojno naravo občečloveških stikov in torej razlikovati med komunikacijo kot prenašanjem pomena na eni strani in komunikacijo kot tvorjenjem skupnosti na drugi. Z namenom podrobnejše obravnave bomo Nancyjevo tezo postavili ob bok uvidom Georgesa Batailla, ki se je zavedal, da je po smrti Boga pristna skupnost mogoča samo prek radikalnega preloma z vsakdanjim, samo prek ekscesnih žrtvovanjskih nasilnih gest. Na najosnovnejši ravni jih lahko razumemo kot izključevalne geste, ki skupnost vselej zagradijo od njene zunanosti, na bolj konkretni ravni pa gre za žrtvovanjsko nasilje, ki ravno prek transgresije vzpostavlja sveto, ki povezuje skupnost.

17

Doc. dr. **Luka Trebežnik** je znanstveni sodelavec na Inštitutu za filozofske in religijske študije Znanstveno-raziskovalnega središča Koper (Koper, Slovenija) in predavatelj na Fakulteti za humanistični študij v okviru ustanove Alma Mater Europea (Ljubljana, Slovenija).

Uldis Vēgners

OD OBJEKTIVIZACIJE DO RE-SUBJEKTIVIZACIJE

UTELEŠANJSKI POGLED NA AVTONOMIJO PRI NASPROTOVANJU CEPLJENJU

18 Osebe, ki nasprotujejo cepljenju ali so glede njega zadržane, so pogostokrat bile označene za neodgovorne zastojkarje. Z raziskavo razmerja med fenomenološkim pristopom k delovanju in pojmom avtonomije v filozofiji medicine in bioetiki želim pokazati ne samo, da je takšen pogled na nasprotovanje cepljenju reduktiven, temveč tudi, da je proticepilstvo v določenih situacijah morda edini odgovorni odgovor. Skušam demonstrirati, da hočejo ljudje s svojim nasprotovanjem cepljenju znova uveljaviti lastno subjektivnost in utelešeno delovanje kot odgovor na grožnjo objektivizacije spričo politik cepljenja, upravljanja s pandemijo in družbenih drž. Odgovornost in etično sprejemanje odločitev sta možna, če je oseba avtonomna. Vendar avtonomnost predpostavlja subjektivnost kot nosilca vse njenih »jaz zmorem«. Brez nje od osebe ne moremo zahtevati, naj bo odgovorna. Kolikor izkušena objektivizacija preti z uničenjem same možnosti, da bi človek bil subjektivnost in s tem avtonomna oseba, ki je sposobna sprejemati odgovorne, etične odločitve, lahko uveljavljanje lastne subjektivnosti z nasprotovanjem vsemu, kar grozi, da jo bo razdejalo, dojamemo kot najvišji utelešeni in etični odgovor.

Pričujočo raziskavo finančno podpira Latvijski svet za znanost; naslov projekta: *Hesitant Bodies: Phenomenological Analysis of the Embodied Experience of Vaccine Hesitancy* (št. projekta: lzp-2021/1-0360).

Doc. dr. **Uldis Vēgners** je predavatelj in raziskovalec na Fakulteti za družboslovne vede Stradiņšove univerze v Rigi (Riga, Latvija). Je nekdanji tajnik Srednje- in vzhodnoevropskega združenja za fenomenologijo (CEESP).

uldis.vegners@gmail.com

FENOMENOLOGIJA V SREDNJI EVROPI IN AKCIJSKA UMETNOST

Fenomenološko gibanje v državah Srednje in Vzhodne Evrope se je v času komunističnih režimov razvijalo na poseben način, znotraj neformalne sfere, na robovih. Prodrlo je tudi v nefilozofska okolja, ki so obenem vplivala na tematske poudarke različnih disciplin in na načine, na katere so se misleci povezovali, se angažirali in nastopali. Zato bom v prvem delu prispevka obravnavala specifično prakso fenomenologov. V drugem delu se bom osredotočila na umetniške oblike, ki so spremljale fenomenologijo v šestdesetih in sedemdesetih letih 20. stoletja, kakršne so bile performansi in happeningi. Kako so se umetniški dosežki približali fenomenologiji in kako lahko tovrstno umetnost interpretiramo fenomenološko? Da bi poiskala odgovore na takšna vprašanja, bom obravnavala dela fenomenologov in umetnikov tedanjega časa na Češkoslovaškem.

19

Doc. dr. **Jaroslava Vydrová** je raziskovalka na Inštitutu za filozofijo Slovaške akademije znanosti (Bratislava, Slovaška) in predavateljica na Filozofski fakulteti Univerze v Trnavi (Trnava, Slovaška). Je podpredsednica Srednje- in vzhodnoevropskega združenja za fenomenologijo (CEESP).

Mednarodna konferenca

NA SLEDEH SKUPNEGA

FENOMENOLOGIJA DRUŽBENOSTI V SREDNJI IN VZHODNI EVROPI

POVZETKI

Urednik:

Andrej Božič

Prelom:

Žiga Stopar

Založnik:

Inštitut Nove revije, zavod za humanistiko

Tisk:

DEMAT d. o. o.

Naklada:

50 izvodov

Ljubljana 2024